

1. Obiekt :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY P.W. ŚW. WAWRZYŃCA

2. Czas powstania, przebudów :
ok. 1300, sklepienia
nawy XVIII w.

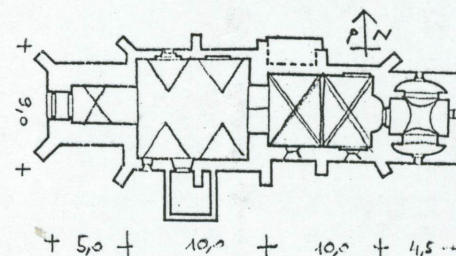
3. Miejscowość :

KOLNICA

11. Zdjęcia, plan sytuacyjny, rzuty

plan schematyczny.

4. Adres :

**Kolnica
49-212**

nr hipoteczny : KW

5. Przynależność administracyjna :

województwo : **opolskie**
gmina : **Grodków**

6. Poprzednie nazwy miejscowości :

do 1945 r. Lichtenberg

7. Przynależność administracyjna przed 1999 r.

Województwo : **opolskie**

8. Właściciel i jego adres :

**parafia rzymsko – katolicka
św. Wawrzyńca Diakona
Kolnica 12 a
49 – 212 Kolnica**

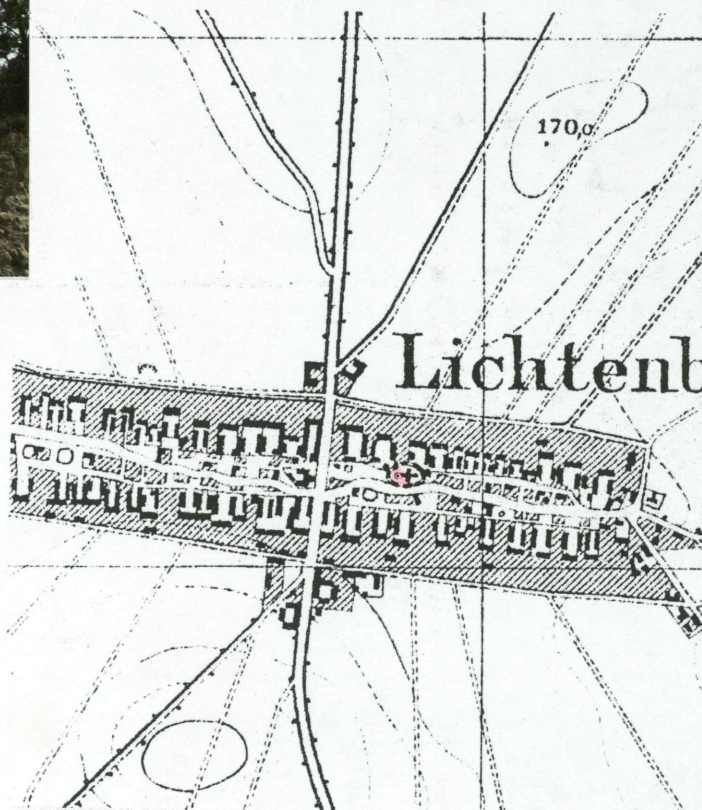
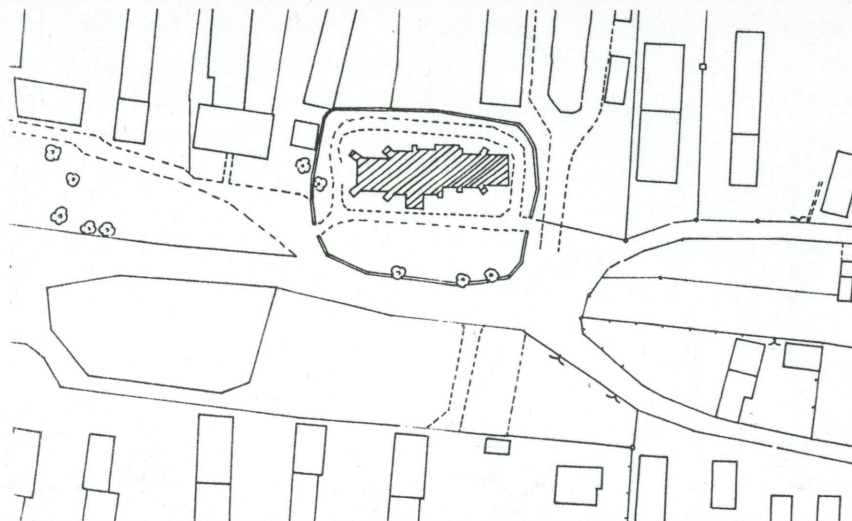
9. Użytkownik i jego adres :

j.w

10. Rejestr zabytków :

Nr : **892 / 64**

Data : **18. 05. 1964 r.**

12. Autorzy, historia obiektu, określenie stylu :

Kościół wzmiankowany pośrednio po raz pierwszy w 1242 r., w dokumencie książęcym, w kontekście nadań. Książę Bolesław nadaje sołtysowi Hermanowi wszelkie prawa, jakie posiadał wydalony z kraju Ulricus ; za wyjątkiem trzech łąnów należących do kościoła. W innym dokumencie z r.1290 zostaje potwierdzony książęcy patronat. 1293 wzmianka że właścicielem grodu jest rycerz Ulrich von Luthenburch. W 1316 Kolnica należy do klasztoru w Kamieńcu Żąbkowickim. 1376 w rękach rodu von Pogarell. Rok 1726 – pożar i następująca po nim przebudowa kościoła w stylu barokowym.

Czas powstania obecnej świątyni określany (za Lutschem) w KZSzP na początek XIV w., Kozaczewski przesuwając na koniec w. XIII, na podstawie analizy cech stylowych form detalu architektonicznego i dekoracji. Kościół pierwotny jednonawowy, kryty płaskim drewnianym stropem, z wydłużonym prezbiterium dwuprzęsłowym o sklepieniu krzyżowym. W późnym gotyku (XV w.) dostawiono do nawy od strony zachodniej kamienną oskarpowaną wieżę z klatką schodową w grubości muru. Wtedy też wymalowano w nawie freski, zachowane dziś szczątkowo na strychu nad sklepieniem. W okresie renesansu (w 1 poł. XVII w.) ozdobiono nawę freskami, które widoczne na strychu jako II faza stylowa, przed barokizacją. Po pożarze 1726 nastąpiła przebudowa kościoła, min. barokowe zasklepienie nawy w formie kolebki z lunetami zastąpiło pierwotny.....C.d. wkładka nr 1

13. Opis (sytuacja, materiał i konstrukcja, rzut, bryła, elewacje, dach, wnętrze, wyposażenie, instalacje) :

SYTUACJA : wieś Kolnica w odległości 7,5 km na południowy zachód od Grodkowa. Wieś o średniowiecznej proveniencji z bardzo dobrze zachowanym owalnicowym układem urbanistycznym. Rozciągnięta na kierunku wschód – zachód, z przecinającą ją poprzecznie szosą (drogą nr 401 Nysa - Brzeg). Jest to dawny, historyczny szlak z Nysy do Wrocławia. Kościół wraz z dawnym cmentarzem w okolicy kamiennego muru, usytuowany we wschodniej części nawsia przy głównej drodze wiejskiej biegnącej na linii wschód – zachód. Opodal kościoła, na północny – zachód od niego okazałe domy wiejskie przedwojennych bogatych gospodarzy, wolnostojące w pierzei północnej, z bogatym detalem architektonicznym. Mur wokół kościoła zbudowany z kamienia narzutowego i głazów polnych, z nielicznymi przyporami. Skąpo stosowana cegła, głównie w nakrywach. Mur powstał zapewne w XVI w. posiadając funkcje obronne, o czym świadczą zachowane strzelnice. Obręb muru względnie regularny, zbliżony do kwadratu z miętko wyoblonymi trzema narożnikami ; wejścia na teren przykościelny od strony zachodniej i wschodniej, akcentowane ceglany filarami, z nowszymi bramkami z prętów ; strzelnice częściowo zachowane w murze od strony południowej. Od zewnętrznej strony zachodniego muru granitowy krzyż pokutny.

MATERIAŁ : fundamenty z głazów eratycznych, kamieni narzutowych spojonych zaprawą wapienną. Gotyckie mury obwodowe z kamienia łamanego (granitu), rudy darniowej ; obramienia otworów i górne partie murów z cegły gotyckiej palcówki. Górna partia wieży ceglana, murowana w wątku polskim (jednowozówkowym) na zaprawie wapiennej, z wtrąconym kamieniem łamanym. W szczycie krzyż kamienny, odkuty z wapienia ? Wieża kamienna, z użyciem cegły w obramieniach otworów ; w górnych partiach nadbudowanych – mury ceglane, ceglana klatka schodowa w grubości murów, kamienne wtrącenia. Ściany zewnętrzne kościoła wyprawione grubym współczesnym tynkiem fakturowym z dużą zawartością cementu. W dolnej kondygnacji wieży sklepienie ceglane, także w zakrystii. W nawie sklepienie ceglane, otynkowane. W prezbiterium sklepienie ceglane z detalem architektonicznym częściowo ceramicznym, częściowo kamiennym. (żebra ceramiczne, wsporniki, nasady żeber, zworniki – kamienne). Drewniane stropy belkowe w kondygnacjach wieży. Schody kamienne i ceramiczne w wieży i na emporę ; w wyższych partiach drewniane. Drewniana więźba dachowa. Pokrycie dachu : dachówką ceramiczną, karpiówką. Stolarka drewniana. Żelazne kraty, metalowa kula, krzyż wieńczący hełm.

Schody : zabiegowe w klatce schodowej w grubości murów wieży - kamienne i ceramiczne, ceglane. Drewniane zabiegowe na chór muzyczny. Zabiegowe prowadzące na wyższe kondygnacje wieży ; najwyżej - proste drabiniaste.

Posadzki : układane współczesnymi dużymi płytkami posadzkowymi z kamienia (szlifowany marmur).

Otwory : okienne w nawie i prezbiterium gotyckie, pierwotnie ostrołuczne, z glifami, obecnie zbarokizowane, zamknięte najczęściej łukiem pełnym. W wieży okna szczelinowe, w górnych partiach otwory prostokątne, zamknięte łukiem koszowym. Stolarki drewniane oraz witraże okienne. Otwory drzwiowe : w kruchcie południowej portal kamienny zamknięty trójliściem ściętym. Do klatki schodowej w wieży otwór ostrołuczny. Dzisiejsze wejście główne w przyziemiu wieży, z prostokątnym otworem drzwiowym. C.d. wkładka nr 1

14. Kubatura : 2 316 m ³	15. Powierzchnia użytkowa : 740 m ²	16. Przeznaczenie pierwotne : kościół katolicki – funkcja sakralna	17. Użytkowanie obecne : sakralne - kościół katolicki
18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja : 1960 – wymiana ceramicznego pokrycia dachu i wieży 1992 – pokrycie hełmu blachą, wewnątrz naprawa organów ; 1991 / 92 – remont więźby, wymiana ceramicznego pokrycia dachów i skarp, naprawa tynków na wieży ; 1994/ 5 – poprawa poprzednich robót dekarских, malowanie wnętrza kościoła 1997/ 8 – konserwacja zabytkowych witraży + nowe do kościoła, projektu Sławomira Oleszczuka 2002 – wzmocnienie konstrukcji dachu i przełożenie pokrycia ceramicznego dachówką karpiówką. Wymiana instalacji elektrycznej ; 2004 r. – drenaż wokół murów obwodowych kościoła 2006 – położenie nowej posadzki ceramicznej w zakrystii 2006 – nowe opierzenia, rury spustowe i rynny z blachy ocynkowanej 20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie : ▶ konserwacja ceglanych elewacji, uformowanie spoin w cokole uzupełnienie wątków, ubytków w partii cokołowej, kształtek w obramieniach otworów, gzymsie itp. – z uszanowaniem autentycznych fug i zapraw ; ▶ remont tynków na wieży, z ew. ich wymianą na mineralne, lekkie, dyfuzyjne. Poprzedzony badaniami architektonicznymi dla odkrycia i ekspozycji późnogotyckich, renesansowych detali (np. szrafowanych tynków renes. o których mowa w literaturze) ; przywrócenie ceramiki hełmu ; ▶ badania, odkrywki i ew. konserwacja polichromii gotyckich lub odkrycie i odtworzenie polichromii XIX-wiecznych ; ▶ konserwacja cennych stolarzek drzwiowych, gł. gotyckiej ; ▶ ogrzewanie ławkowe w kościele.		19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje) : Fundamenty kamienne stanie dobrym, mury stabilne, bez spękań. Mury obwodowe zawilgocone w partii przyziemia, po wykonaniu drenażu stan się poprawia. Przemurowania fragmentów gładów nową cegłą – do poprawek. Tynki wewnętrzne w przyziemiu prezbiterium i nawy skute i wykonane nowe, pozostałe w wieży w stanie zadowalającym. Tynki zewnętrzne w wieży zawilgocone, zbyt mocne, w stanie miernym Sklepienia i stropy w stanie dobrym. Konstrukcja zachowanej więźby barokowej w stanie zadowalającym. Występują lokalne porażenia, żerowiska owadów, lecz generalnie po licznych naprawach po 1945 r. dach jest właściwie zabezpieczony Pokrycie ceramiczne dachu, po poprawkach w stanie dobrym. Pokrycie wieży blachą ocynkowaną – również, pomimo zaleceń konserwatorskich utrzymania ceramiki (stan obecny traktowany jest jako tymczasowy) Instalacje : elektryczna, c.o., wodno – kanalizacyjna - stan b. dobry.	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania) :

Das Landbuch des Fürstenthums Breslau, wyd.G. A. Stenzel, Breslau 1843 nr 576 Rep. 1 b, 590 APWr

Fryderyk B Wernher, 1769 r. „Topographia Silesiae” t. IV. F 113 b, 2 część , s.353, Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu

Dokumentacja w posiadaniu parafii oraz częściowo w Archiwum Wojewódzkiego Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu

Niżej wymienione archiwalia cytowane za Degenem (wydanie z 1939r.), znajdujące się w archiwach wrocławskich i w Oleśnicy, dziś rozproszone lub zniszczone. Stwierdzenie ich ew. zachowania wymaga odrębnej kwerendy :

- Erzbisch. General-Vikariat : Bisch.Berichten 1677/79 Vol. 1 und 1721/22 Vol. 24. Bauakten d. Parochie Strehlitz seit 1810/ 3 Bde. ;
- Diöz-A. Reusnersche Protokole 1653/55 Hf. II b 22. Consignationes reddituum 1653/54 Hf. II b. 21.
- Bisch.Ber. 1688 Hf. II b 36.
- Jubiläumsmappe für Bischof Förster 1878
- Preus. Staatshochbauamt Oels : Akten Kirche u. Pfarre Strehlitz seit 1921
- Kath. Pfarrei Strehlitz : Bauakten seit 1779, 2 Bde ; Taufbuch seit 1668, Traubuch seit 1658, Totbuch seit 1716.

23. Źródła ikonograficzne i fotografie (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury) :

Mapa okręgu namysłowskiego, z połowy XVIII wieku. Rys. F. Bernarda Wernhera z „Topographia oder prodromus delineati Silesiae ducatus” Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu ;

Najstarszy widok kościoła z 2 poł. XVIII w - rys. Fryderyka B. Wernhera z 1769 r., zamieszczony w „Topographia Silesiae” t. IV. F 113 b 2 Teil, s.353 Biblioteka Uniwersytecka we Wrocławiu ;

Degen w „Bau – und Kunstdenkmäler des Kreises Namslau, Breslau 1939, fig. nr 332 - 336

Fotografie w archiwum Urzędu Ochrony Zabytków w Opolu

22. Bibliografia :

Borek H. *Opolszczyzna w świetle nazw miejscowych*, Opole 1972

Degen K., Bleyl W., Werbick W., Focke F., *Die Bau-und Kunstdenkmäler des Kreises Namslau*, Breslau 1939, s.201 - 207

Erhardt, *Presbyterologie*, I b, 1780 , s. 643

Goliński M., Kościk E., Kęsik J., *Namysłów, z dziejów miasta i okolic*, Namysłów 2006, s.

Jungnitz J. *Bisch. Berichte*, I 1902, s. 492

Katalog zabytków sztuki w Polsce, t.7,z.7, Pow. namysłowski, W-wa 1965, s. 60-62

Knoblich, *Die mittelalterlichen Wandmalereien In der Martinskirche In Strehlitz*, Schles. Kirchenbl. Nr 40, 1870, s. 298-300

Legendziewicz A. Program konserwatorski dla kościoła św. Marcina, W-w 2005

Lutsch H, *Verzeichniss der Kunstdenkmäler der Provinz Schlesien, Der Kunstdenkmäler der Landkreises der Reg. Bezirk Breslau, t. 2*, Breslau 1889, s. 510

Regesty Śląskie, pod red. W. Korty t. IV nr 506, Wrocław 1992

Schlesischen Urkundenbuch, Bd. 5 nr 44 wyd. W. Irrgang Köln-Wien 1963-1998

Len R.,*Namysłowskie peregrynacje śląskiego Robinsona*,Katalog ikonografii ziemi namysłowskiej w dziełach Fr. Bernarda Wernera, Rocznik Ziemi Namysłowskiej, t. 1

Wernicke, *Zur schlesischen Kunsttopographie*, Schles. Vorzeit II, 1872, s. 109

24. Uwagi różne :

W roku 2005 wykonano wokół murów kościoła drenaż, z pominięciem badań archeologicznych. Wykopano wówczas kości ze średniowiecznego lub już nowożytnego cmentarza (pochówki tuż przy murach kościelnych). Ok. 2006 r. wykonano siłami miejscowymi naprawy ubytków murów gotyckich wraz z kamiennym cokołem i glifami okien. Efekt – zdecydowanie wymaga korekt. Wspomniana w katalogu rzeźba Jezusa, renesansowa ok.1600, pochodząca z tarczy kościoła - przy krzyżu od pn.wschodu - zaginiona

25. Wypełnił :

mgr Dariusz Stoces

data :

VI - X 2008 r.

26. Sprawdził

data

27. Załączniki

wkładki nr 1 -

7.Miejscowość : K O L N I C A	8.Objekt (nazwa jak w karcie) : KOŚCIÓŁ PARAFIALNY	9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) : C.d opisu
----------------------------------	---	--

C.d. pktu 12 : ..... pułap drewniany, który spłonął. Zablokowano niektóre otwory, np. ostrołuczne okno wschodnie, ostrołuczne wejście do prezbiterium od strony północnej. Część otworów przekształcono. W r. 1814 miało miejsce podwyższenie wieży wraz ze zmianą formy hełmu. W XIX w. dostawiono trzy przybudówki, w tym południową, która osłania gotycki otwór bocznego wejścia wraz ze starymi drzwiami z okuciami. Ostatnio kościół odnawiany w roku 1955. Gotycki

C.d. pktu 13 :

KONSTRUKCJA : mury gotyckie wzmocnione systemem przypór. We wnętrzu sklepienia ceglane różnych typów, formowane na krążynach. Wieżba dachowa konstrukcji drewnianej, z belkami obrabianymi toporem, mocowania na kołki ; w nawie płatwiowo-krokwiowa z ramami stolcowymi, w prezbiterium typu wieszarowego. Pokrycie dachów dachówką karpiówką podwójnie w koronkę ; zadaszenie hełmu wieży blachą na deskowaniu.

RZUT : kościół orientowany. Od zachodu kwadratowa w rzucie wieża z masywnymi skarpami w narożnikach, usytuowanymi przekątniowo. W przyziemiu wieży dzisiejsze główne wejście ; pomieszczenie skomunikowane z prostokątną nawą o proporcjach zbliżonych do kwadratu, dwuprzęsłową, oskarpowaną. Dawne wejście do nawy od południa, przez kamienny ozdobny portal ; obecnie wejście osłonięte nowszą kruchtą na planie prostokąta, obejmującą jedną z przypór. Prezbiterium dwuprzęsłowe, wydłużone, węższe niż nawa ; na planie prostokąta, oskarpowane. Na przedłużeniu prezbiterium skomunikowana z nim zakrystia na rzucie prostokątnym, z osią prostopadłą do osi prezbiterium. Od północy przy prezbiterium przybudówka – dawna zakrystia?

BRYŁA : złożona z elementów dostawianych addycyjnie, całość rozciągnięta horyzontalnie, w sylwetce ukształtowana uskokowo. Nawa oskarpowana, z trójkątnymi szczytami, nakryta wysokim dachem siodłowym z nowszą kruchtą od południa ; jednokondygnacyjną, nakrytą dachem dwuspadowym, którego kaleniczka prostopadła do korpusu. Przy korpusie nawowym od zachodu późnogotycka wieża, opięta przekątniowymi skarpami w narożach, wysokimi, dwuuskokowymi. Wieża 5-kondygnacyjna, do 3 kondygnacji kwadratowa, powyżej przechodzi w ośmiobok ; zwieńczona stożkowym, niskim, niemal płaskim zadaszeniem. Od wschodu oskarpowane prezbiterium, niższe i węższe niż nawa, nakryte dachem siodłowym ; do niego z kolei od wschodu przylega nowsza zakrystia – na planie zbliżonym do kwadratu, niższa niż prezbiterium, podobnej co ono szerokości, nakryta dachem dwuspadowym.

ELEWACJE :

POŁUDNIOWA : wieża, korpus nawy, prezbiterium i zakrystia. Wieża na cokole, jednoosiowa, 5-kondygnacyjna ; od zachodu w narożniku, usytuowana przekątniowo wydatna, wysoka skarpa dwuuskokowa, sięgająca trzeciej kondygnacji. Okna wąskie, szczelinowe typu strzelnic, doświetlające klatkę schodową w grubości muru. Nad III kondygnacją wieża przechodzi w ośmiobok, za pośrednictwem murowanych, opierzonych blachą tromp. W IV i V kondygnacji otwory okienne z parapetami, zamknięte łukiem koszowym ; w oknach żaluzje. Mur zakończony wydatnym, profilowanym uskokowo gzymsem koronującym. Zadanie niskie, stożkowe ze złożoną kulą, chorągiewką z wyciętą datą „1916” i wieńczącym krzyżem. Korpus na cokole, dwuosiowy, z nowszą kruchtą w centrum. Osie wydzielone przez trzy skarpy jednuskokowe – zachodnia usytuowana przekątniowo, skrajna wschodnia na przedłużeniu ściany szczytowej nawy. Środkową obejmuje w dolnej partii kruchta mieszcząca boczne wejście do kościoła, z ostrołucznym otworem wejściowym od frontu i kamiennym portalem w kształcie ściętego trójliscia w ścianie nawy. Przypory sięgają gzymsu koronującego (oprócz wschodniej nieco niższej) ; okna powiększone, zamknięte półkoliście, z gzymsami. Gzyms koronujący gotycki z profilowanych kształtek. W połaci dachu mała lukarna z pulpitym zadaniem. Szczyt

wschodni nawy zwieńczony kamiennym krzyżem na spłaszczonej kuli ; greckim, z zakończeniami ramion w kształcie lili. Prezbiterium na cokole, dwuosiove, osie rozdzielone przyporą ; okna rozglifione, powiększone, przekształcone w baroku, zamknięte półkoliście. Przypory dwuoskokowe, skrajna wschodnia usytuowana przekątniowo. Zakrystia niższa, na cokole, dostawiona do prezbiterium ; jednoosiowa, doświetlona kwadratowym okienkiem z kratą.

WSCHODNIA : zakrystia, prezbiterium, wschodnia ściana szczytowa nawy, górna kondygnacja wieży. Zakrystia bez podziałów, w górnej części trójkątnego szczytu przepruta parą małych kwadratowych okienek strychowych. W szczycie prezbiterium dwie osie okienek szczelinowych w trzech poziomach. W zwieńczeniu średniowieczny krzyż kamienny. Wieża – z dwoma widocznymi ponad kalenicą oknami zamkniętymi koszowo.

PÓŁNOCNA : zakrystia, prezbiterium, nawa, wieża. Na cokole, z oszczędną artykulacją, niewielką liczbą otworów. Elewacja zakrystii – jak od południa. Prezbiterium pozbawione otworów, układ szkarp – jak od strony południowej, choć tu jednuskokowe przypory znacznie niższe niż te od południa. Pomiedzy parę skrajnych przypór od strony zachodniej wstawiona nowsza kruchta, dostępna z zewnątrz przez prostokątne wejście zamknięte odcinkowo. Nawa dzielona skarpami, wschodnie znacznie niższe niż odpowiadające im przypory od południa – skrajna przekątniowa o tej samej wysokości. Nad cokołem w zachodniej części nawy małe okienko kwadratowe, zamknięte odcinkowo, z przewlekaną starą kratą. Wieża z mniejszą ilością okienek szczelinowych niż po odpowiadającej stronie południowej. Reszta artykulacji – jak od strony pn.

ZACHODNIA : na cokole, jednoosiowa, pięciokondygnacyjna. W przyziemiu główne wejście do kościoła ; prostokątny otwór wypełniony przez dwuskrzydłowe masywne drzwi ; nad nimi nowszy daszek i przeprute duże okno zamknięte łukiem koszowym. Reszta – jak w pozostałych elewacjach.

WNETRZA : prezbiterium dwuprzęsłowe, nakryte sklepieniem krzyżowo-żebrowym w XIV, z żebrami ceglanymi o przekroju wałka, gładkimi zwornikami i wspornikami w kształcie wieloboków ; z nich jeden rzeźbiony w kształcie prymitywnej maski. W ścianach bocznych wschodniego przęsła prezbiterium dwie wnęki na sedilia zamknięte łukiem koszowym. Tęcza zamknięta łukiem ostrym. Okna powiększone, zamknięte półkoliście. Nawa prostokątna, dwuprzęsłowa ze sklepieniem kolebkowym z lunetami po 1726, pokrytym dekoracją stiukową o motywie perełek i palmetek, podkreślającą szwy lunet, tworzącą płyciny o urozmaiconym wykroju (pośrodku kwadraty przenikające się z czteroliściami). Pod wieżą sklepienie kolebkowo-krzyżowe, w kruchcie kolebkowe, w zakrystii żaglaste z dwoma łękami. W kruchcie południowej portal kamienny zamknięty trójliściem ściętym, w nim dawniej drzwi gotyckie z okuciami XV/XVI w. W wieży, w dolnych kondygnacjach schody w grubości murów.

WYPOSAŻENIE : ołtarz główny regencyjny, lekko wklęsły, z bramkami, ujęty kolumnami, zwieńczony esownicami, z baldachimem i płaskorzeźbą św. Michała Archaniola ; w nim rzeźby św. Sebastiana, Wawrzyńca, Rocha i Floriana, oraz w strefie górnej św. Elżbiety, Jadwigi i aniołów. Dwa ołtarze boczne z końca XVIII w., lewy z rzeźbami św. Joachima i Anny, prawy z rzeźbami dwóch aniołków i współczesnym ośmiobocznym obrazem Boga Ojca w zwieńczeniu. Ambona barokowa XVII/XVIII w. z płaskorzeźbą Chrystusa w Ogroju na parapecie schodów oraz 4 Ewangelistów na czaszy. Chrzcielnica marmurowa, puklowana, z drewnianą nakrywą, na której rzeźba Chrztu w Jordanie, późnobarokowa XVIII w. Chór muzyczny drewniany w XVIII w. wybiegający emporami do połowy ścian bocznych nawy, wsparty na trzech tralkowych słupach z parapetem o podziałach płycinowych, wybruszonym w części środkowej. Ławy XVIII w. Feretron barokowy ok. poł. XVII w. w obramieniu chrząstkowym, w nim zapewne współczesny obraz św. Urszuli (przemalowany). Obraz św. Rocha późnobarokowy XVIII w. Krucyfiks barokowy XVII/ XVIII w. Dwie płyty nagrobne w posadzce kamienne, z zatartymi napisami XVI w. (?). Pająk barokowy XVIII w. zdekompletowany. Na strychu nad nawą widoczne ponad sklepieniem fragmenty polichromii pochodzące z dwóch okresów : 1) gotycka, zapewne ok. poł. XV w. widoczna w mało czytelnych fragmentach kompozycji figuralnej, min. na ścianie pn. sceny zapewne Pojmania. 2) barokowa, z 2 poł. XVII w. z dekoracją o motywie wici roślinnej, festonów, z postaciami aniołów i nieczytelnymi scenami figuralnymi.

W otoczeniu kościoła mur wzniesiony z kamienia narzutowego, z częściowo zachowanymi strzelnicami, zapewne XVI w. przy nim od zach. krzyż granitowy, zapewne średniowieczny, pokutny.

7.Miejscowość :

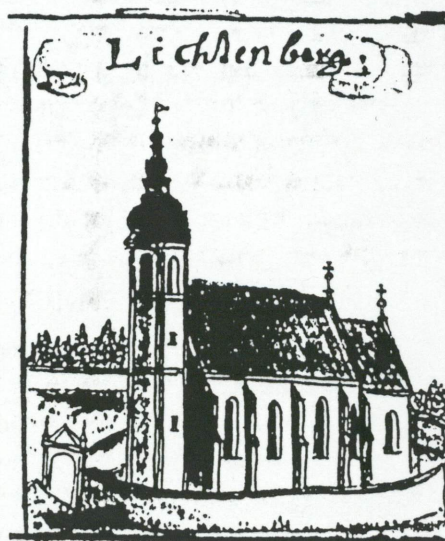
KOLNICA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

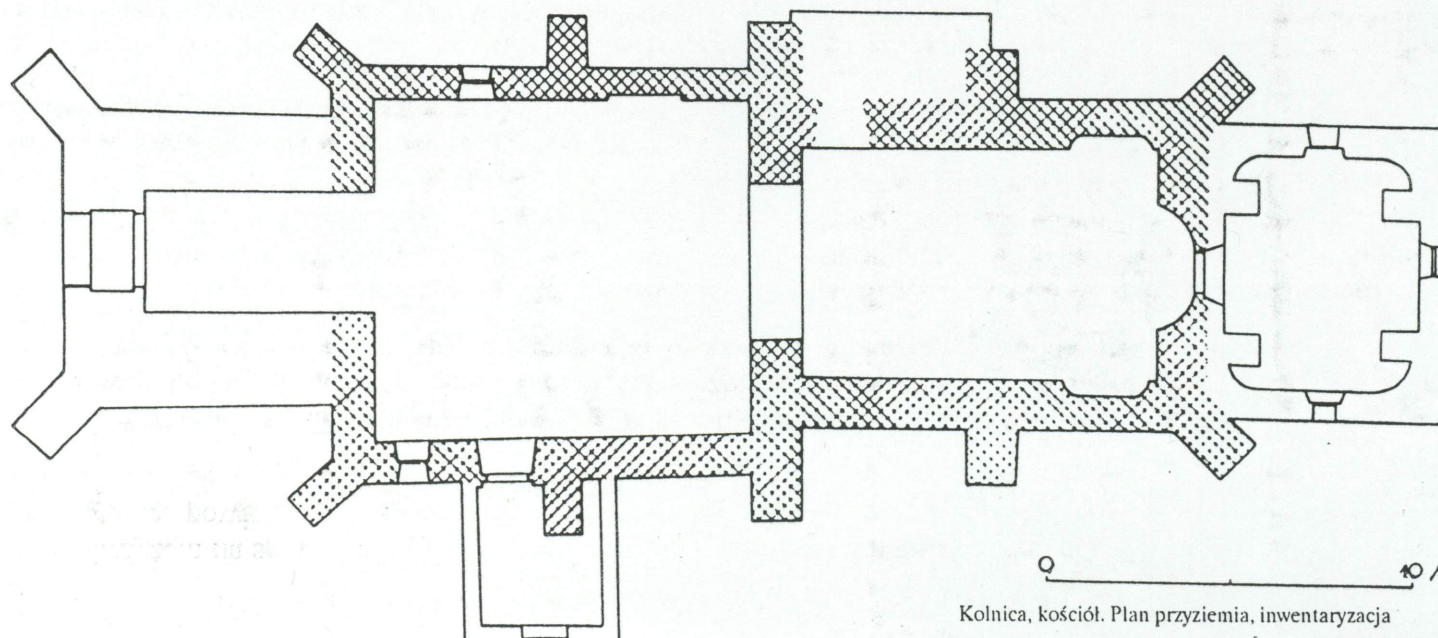
KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

Reprod. rys. F.B.Wernera z 2 poł. XVIII w. , rzut poziomy

Kolnica, kościół. Widok wg F.B. Wernhera z poł. XVIII w.

Kolnica, kościół. Plan przyziemia, inwentaryzacja

7. Miejsowość :

KOLNICA

8. Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie , mat. archiw.

7.Miejscowość :

K O L N I C A

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie , mat. archiw.

7.Miejscowość :

KOLNICA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :
fotografie , mat. archiw.

7.Miejscowość :

KOLNICA

8.Objekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie

7.Miejscowość :

K O L N I C A

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie , mat. archiw.

7.Miejscowość :

KOLNICA

8.Obiekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie , mat. archiw.

7.Miejscowość :

KOLNICA

8.Objekt (nazwa jak w karcie) :

KOŚCIÓŁ PARAFIALNY

9.Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) :

fotografie , mat. archiw.

